

Ανάσα από πηλό

Συγγραφέας
Γιώργος Δουατζής

Κατηγορία
Ελληνική
Λογοτεχνία

Εκδοτικός οίκος
ΠΑΠΥΡΟΣ

ISBN
978-960-486-103-3

Σελίδες
328

Συντάκτης: Πασχαλία Τραυλού

2 Νοεμβρίου, 2015

Διαβάζοντας το βιβλίο του Γιώργου Δουατζή, αναρωτήθηκα αρκετές φορές για το είδος που υπηρετεί. Παρότι υπάρχει μια πλειάδα ηρώων που ζουν την καθημερινότητά τους και είναι προσδιορισμένοι ο τόπος και ο χρόνος της δράσης τους, βασικές προϋποθέσεις για την υπόσταση ενός μυθιστορήματος, ο τρόπος που έχει διαχειριστεί το υλικό του και ο τρόπος που δομεί τους διαλόγους του μου θύμισε τη μαιευτική Σωκρατική μέθοδο όπως προβάλλεται στους Πλατωνικούς διαλόγους.

Ο συγγραφέας εκκινείται από την ανάγκη του να μιλήσει για τον ρόλο και την ουσία της τέχνης, τις ανασφάλειες του δημιουργού, την επιρροή της ψυχοσύνθεσης του καλλιτέχνη στο παραγόμενο έργο αλλά και του περιβάλλοντος πάνω στην ψυχολογία του δημιουργού, καθώς και για τη σαρωτική εμπορευματοποίηση της τέχνης και τα κυκλώματα που ταλαιπωρούν ή αποτελματώνουν τον δημιουργό και το έργο του.

Χρησιμοποιώντας τους ήρωες και την υποτυπώδη ιστορία τους, ο Δουατζής βρίσκει την ευκαιρία να επεκταθεί σε φιλοσοφικές αναζητήσεις και να δώσει απαντήσεις σε ερωτήματα που διαχρονικά απασχολούν την ανθρώπινη νόηση για τους λόγους για τους οποίους ο άνθρωπος ανέκαθεν καταφεύγει στην τέχνη για να διαχειριστεί τα τραύματα που αποκτά στη διάρκεια της ζωής του, άλλοτε λόγω της ευαισθησίας και της ιδιαιτερότητας με την οποία αντιμετωπίζει τον κόσμο και άλλοτε λόγω των κοινωνικών μεταβολών που ασκούν επάνω του μια ανείπωτη πίεση.

Καθώς, όπως αναφέρει, οι καλλιτέχνες δεν ζουν με βεβαιότητες αλλά για τις στιγμές που φυλακίζουν στα έργα τους, ο συγγραφέας επιτυγχάνει ένα οδοιπορικό στην ψυχολογία του καλλιτέχνη, μια αγωνιώδη πορεία με προορισμό την απόλυτη έκφραση της ιδέας που τον ταλανίζει κάθε φορά.

Με κύριο υφάδι τον φιλοσοφικό στοχασμό με αναφορές στην εξιδανίκευση του δημιουργού και με αναλύσεις συχνά βασισμένες στις ψυχαναλυτικές φρούδικες αρχές, ο Δουατζής ξεδιπλώνει την έννοια της συντροφικότητας για τον καλλιτέχνη και εκθέτει τους φόβους που τον οδηγούν στην κυοφορία έργων αλλά και στην απομόνωση απ' όλους εκείνους που επιδιώκουν να καρπωθούν απ' αυτόν υλικά οφέλη.

Επίσης, επιχειρεί να υψώσει εκείνη την ιδιαίτερα ευαίσθητη γραμμή ανάμεσα στην κριτική και την εμπορευματοποίηση της τέχνης, προσπαθώντας να κατά-στήσει σαφές ότι ο καλλιτέχνης δημιουργεί για τον εαυτό του και μόνο γι' αυτόν και αποτελεί παράπλευρη διαδικασία η κοινώνηση του έργου του στο πλήθος.

Ταυτόχρονα, όμως, ένας βασικός μοχλός του έργου είναι η σύνδεση του δημιουργού με την απτή πραγματικότητα, με τη γέννηση ενός παιδιού, με τη δημιουργία ενός ανθρώπινου δεσμού που μπορεί να απογειώσει το έργο και την καλλιτεχνική του οντότητα ή να τον καταβαραθρώσει σε περίπτωση που υπάρξει ελλιπής κατανόηση στη δική του θέαση του κόσμου.

Ως εκ τούτου και όπως προκύπτει από τα όσα ήδη αναφέρθηκαν, το βιβλίο «Ανάσα από πηλό» δεν προορίζεται για αναγνώστες που είναι λάτρεις της περιπέτειας και της εξωτερικής πλοκής. Αφορά όσους επιθυμούν να παρακολουθήσουν τις αγωνίες, τους προβληματισμούς και την ψυχολογία των δημιουργών με έναν απλό, εύληπτο και άμεσο τρόπο, μέσα από διαλόγους απ' τους οποίους αναδύεται η ανησυχία και του ίδιου του Δουατζή για το τι ακριβώς είναι η τέχνη και πόσο έχει αλλοιωθεί από την παρέμβαση της ρεαλιστικής πραγματικότητας και όλων εκείνων που την αντιλαμβάνονται ως μέσο πλουτισμού.